

Раф. Поповъ

Най-добриятъ другарь на човѣка

Стъпи ли кракътъ ви въ село, ще приемете първитъ поздрави отъ кучетата, които грижливо пазятъ дене и ноще двора на господаря си.

Забележи ли ви зоркото око на овчарското куче, което лежи край стадото, не си скъпи труда, става и се упжтва къмъ васъ, непознатия, защото и то изпълнява добросъвѣстно своя дългъ.

И въ полето и въ гората виждате, какъ ловецътъ следи стъпките на кучето си, готовъ всѣка минута да изпраздни пушката си върху изплашения дивечъ. Безъ това куче понѣкога напраздно би скиталъ цѣлъ день, за да се завърне у дома си съ праздни ръце.

Не веднажъ ще видите, какъ полицаятъ, опредѣленъ да пази живота и имота на хората, се придружава отъ куче, което неспокойно го поглежда съ умнитъ си очи и чака заповѣдъ, за да изпълни своя дългъ, готово да открие крадеца или убиеца.

Всички добре знаете, каква голѣма услуга принася това животно на човѣка и колко жестоко се отнасяме понѣкога съ него.

Вие не го познавате добре. Често гладно, или задоволявайки се само съ кора сухъ хлѣбъ, то не роптае, а мълчаливо изпълнява своя дългъ. А срещу това то може да бѣде награждено съ удари отъ дърво или захвърленъ камъкъ и, прививайки се отъ болки, никому не се сърди!

Нека сега се запознаемъ съ далечното минало на нашия пазителъ, вѣренъ и предацъ другарь и видимъ какъ е станало неговото опитомяване.

Преди много хиляди години животътъ на човѣка билъ много труденъ. Той билъ принуденъ да понася